

## τσέτουλα

**τσέτουλα, η**, ουσ. [<βενετ. cetola]. **1.** μικρό ξύλο όπου χάραζαν με εγκοπές τις επί πιστώσει αγορές τροφίμων: «για να δούμε τι λέει η τσέτουλα!». **2.** ως επίρρ., χάλια, πολύ άσχημα ψυχολογικά ή οικονομικά και δίνεται ως απάντηση στην ερώτηση ενδιαφέροντος κάποιου *πώς πας* ή *πώς τα πας* ή *πώς πάνε τα πράγματα*.

- *αφήνω τσέτουλα*, (στη γλώσσα της αργκό) δεν πληρώνω το λογαριασμό, αφήνω βερεσέ. Παλιότερα που οι γαλατάδες πουλούσαν το γάλα τους από πόρτα σε πόρτα στις γειτονιές και πληρώνονταν με τη βδομάδα, το δεκαπενθήμερο ή το μήνα, μόλις έδιναν το γάλα στη νοικοκυρά, χάραζαν μια εγκοπή πάνω στην πόρτα, δείγμα πως της πούλησαν το γάλα. Με τον καιρό όμως παρουσιάστηκε το φαινόμενο να ξύνουν οι νοικοκυρές αυτές τις εγκοπές, για να πληρώσουν λιγότερα χρήματα στο γαλατά, απ' όπου και η δεύτερη ερμηνεία της φρ. *τον αφήνω τσέτουλα*, τον αφήνω έκπληκτο, κατάπληκτο, από τη στιγμή που άλλα υπολόγιζε να εισπράξει ο γαλατάς κι άλλα έδειχνε η τσέτουλα.

- *είναι στην τσέτουλα*, (στη γλώσσα της αργκό) περνάει πολύ φτωχικά, με πολλές στέρησεις: «απ' τη μέρα που χρεοκόπησε, είναι στην τσέτουλα».

- *έμεινα τσέτουλα, α.* (στη γλώσσα της αργκό) έμεινα τελείως άφραγκος: «έχασα όλα τα λεφτά μου στα χαρτιά κι έμεινα τσέτουλα». **β.** έμεινα έκπληκτος, κατάπληκτος: «μόλις είδα το γιο να βάζει χέρι στο ταμείο του πατέρα του, έμεινα τσέτουλα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας